

Herdabrev

Askonsdagen den 5 mars 2025

Kära systrar och bröder i Kristus,

Vi inleder fastetiden denna askonsdag i jubelårets tecken – en tid av nåd och omvändelse. Dagens evangelium ger oss en vägledning för de fyrtio dagarna av förberedelse fram till påsken, som i år firas av alla kristna på samma dag – ett tecken på enhet och gemenskap.

Först varnar Jesus oss för hyckleri. Han kritiserar dem som gör goda gärningar enbart för att bli sedda. Herren påminner oss om att Gud ser våra innersta avsikter och bedömer syftet med våra handlingar. Jesus lär oss en central princip: våra gärningar måste komma från ett uppriktigt och rent hjärta. I grunden hjälper fastan oss att rena våra avsikter i allt vi säger, gör och tänker, så att vi kan göra allt till Guds ära.

Jesus presenterar tre grundpelare för det andliga livet: allmosor, bön och fasta. Dessa tre praktiker är som bordsben som bär upp vår helgelse. Om en saknas, faller hela strukturen. Och om benen är olika långa, blir bordet instabilt. Därför är det avgörande att dessa tre dimensioner utvecklas i balans.

Att ge allmosor är ett uttryck för vår kärlek till Gud och vår nästa. Generositet hjälper oss att övervinna självskhet och öppna våra hjärtan för andra. Vi kan inte utrota all fattigdom i världen, men vi kan lindra lidandet omkring oss. Hur ofta stöttar vi vårt samhälle? Kommer vi ihåg de fattiga, inte bara med materiella gåvor utan också med vår tid, genom att lyssna och finnas där? Det finns materiell fattigdom, men också ensamhet, som kan göra mer ont än hunger. En allmosa, given med kärlek, lär oss att växa i den största av dygder: kärleken. Därför nämner Jesus den först. Låt oss be Jesus att vi får växa i kärlek till Gud och vår nästa genom konkreta handlingar.

Den andra grundpelaren är bönen. Här avslöjar Jesus hyckleriet – att bara låtsas vara något man inte är. En sann kristen avvisar falskhet och oärlighet. Våra ord och gärningar måste spegla Jesu ansikte – barmhärtighetens ansikte. Utan bön kan vi inte göra något, precis som vi inte kan leva utan luft. Men när vi ber, andas och lever hela vår varelse – kropp och själ. Bön innebär att samtala med Gud, att öppna vårt hjärta för Honom och dela våra glädjeämnen, bekymmer och strider. Det är att tacka, be om förlåtelse och visa kärlek.

Men framför allt är bön att lyssna till Gud – att stanna upp för att höra vad Han vill säga oss. För detta behöver vi tid och en lämplig plats. Bönen vittnar om vår tro. Vår tro växer i takt med vår bön, och vår bön speglar vår tro. Låt oss be Herren om en djupare tro, så att vi ber mer och litar mer på Hans gudomliga försyn.

Den tredje grundpelaren är fastan – en bön levd genom kroppen. Fastan handlar inte bara om att avstå från mat, utan om att avstå från små saker för att stärka vår vilja och ge mer utrymme åt Gud i våra hjärtan. Den hjälper oss att kontrollera våra begär, bli friare och leva

enklare. Fastan kan innebära att avstå från mat, minska distraktioner som internet eller sociala medier eller göra små uppoffringar i vardagen.

Denna typ av fasta, som påverkar våra sinnen och vanor, stärker vår inre självdisciplin: vårt förnuft blir klarare, vår vilja stärks och vårt hjärta älskar djupare. En sådan andlig övning hjälper oss att växa i tron och öppnar vårt hjärta för hoppet om himlen, där endast Gud kan uppfylla vår djupaste längtan. Fastan talar till oss om hopp. När vi avstår från något vi anser vara nödvändigt, överlämnar vi våra liv i Herrens händer. Fastan ökar vårt hopp till Gud, vår Skapare och livets uppehållare. Låt oss be Jesus att stärka vårt hopp så att vi tänker mer på himlen.

Under Jesu frestelser i öknen erbjöd djävulen honom tre synder: frosseri, girighet och maktbegär. Jesus svarade med fasta, allmosor och bön. Dessa praktiker är motgift mot vår själviskhet och hjälper oss att leva till Guds ära. Därför ska vi inte göra goda gärningar för att få människors godkännande. Rätt intention är avgörande för att ta emot nåden. Vi måste fråga oss själva: Varför gör jag det jag gör? Är det för min egen skull eller för Guds ära? Genom fasta, bön och allmosor lär vi oss att övervinna själviskhet och närma oss Gud, fördjupa vår relation med Honom. På så sätt kan vi leva ett genuint andligt liv, tillägnat Guds ära och kärlek till vår nästa.

Fastetiden är en möjlighet att växa i tro, hopp och kärlek – de tre största gåvorna som Gud ger oss. Genom att utöva fasta, bön och allmosor kan vi stärka dessa dygder och låta Kristus leva i oss.

Låt oss be vår Moder, Jungfru Maria, och vår fader, den helige Josef, att vi, liksom de, gör plats för Jesus i våra liv och hjärtan. Låt oss be Gud om tillit och styrka att kunna dö bort från oss själva, så att Gud kan leva i oss och vi kan föra Honom ut i världen.

✠ Raimo Goyarrola

Biskop av Helsingfors